Principiul diferenței de nivel

On Martie 08, 2012

Când o ții tot înainte, alții rămân tot mai în urmă.

La 17 decembrie 1903, de față fiind numai cinci persoane, la ora 10:35, Orville Wright, întins pe pântece între aripile aeroplanului, se înalță în văzduh timp de 12 secunde și aterizează la o distanță de 30 de metri de la locul de plecare. Fu întâiul zbor în aeroplan.

După o oră, Wilbur Wright atinse 50 de metri. La amiază, aeroplanul reuși să se mențină în aer 59 de secunde !

Aeroplanul cu motor cu explozie fusese realizat, iar frații Wright fură cei dintâi care l-au conceput și experimentat în zbor.

Tinerii ascultaseră cu sufletul la gură istorisirea aviatorului, de parcă ei înșiși ar fi luat parte la peripețiile celebrei invenții a fraților Wright, se ridicară și-i mulțumiră. Se ridică și povestitorul și le întinse mâna. De departe, de pe linia unde adăsta șirul de aeroplane, care luau parte la concursul de acrobație, veni, până la colina lor, zvonul muzicii militare.

*- La revedere, băieți ! Şi nu uitați lecția fraților Wright: chibzuință, curaj și mai cu seamă perseverență ! **

Leadership: Ești pregătit să urmezi direcția unei abordări de tip win-win a relației dintre ceea ce experimentezi ca performer și ceea ce este aproape imposibil de înfăptuit, în condițiile unei autonomii neîngrădite?

Trebuie să fii întotdeauna conștient de unicitatea și valoarea ta dacă vrei să domini zona leadershipului, prin aceea că nimeni altcineva nu-ți poate lua locul într-o istorie pe care o scrii tu, cu mâna ta, cu dovezi ale realizărilor tale. Unicitatea valorii pe care ți-o conferă rezultatele obținute prin perseverență și chiar cu riscul vieții, conștient că orice eroare te poate doborî de la înălțimea la care te-ai avântat plin de curaj, este o încercare de a domina acel factor numit "întotdeauna" în pofida oricărui "dintotdeauna".

Când îți propui să atingi un scop greu de îndeplinit, și dacă ți se oferă toată libertatea de a încerca măcar o "intervenție în premieră", abia atunci te poți situa în categoria celor care știu că trebuie să se facă remarcați dacă vor să se diferențieze de restul lumii.

Însă locul tău poate fi în zona unde nu vrei să te compari cu altcineva, fiindcă realizările obținute cu mâna ta trebuie să conțină dovada prestației unui personaj care își scrie singur povestea nemuritoare. Succesul aparține celor ce s-au avântat mai sus decât toți ceilalți. Ori când ajungi cel mai bun din lume începi să te obișnuiești cu prima poziție și nu mai vrei să cobori niciodată pe locul doi.

Leadership: Experienței tale de viață i se poate adăuga o experiență de relaționare între ceea ce ești în stare să devii și ceea ce ești în stare să realizezi, încât dovada valorii tale să fie valabilă într-o singură direcție de evoluție?

Bine spunea cineva: "A fi tu însuți într-o lume care caută în mod constant să te facă

altcineva, este cea mai mare realizare." Pentru că singura direcție de evoluție a omului, pe lângă orice altă formă de automotivare, este să-și ducă realizarea la nivelul exigențelor propriei sale vocații.

Să fii cel mai bun din lume într-un domeniu înseamnă să conștientizezi faptul că tu evoluezi rapid spre desăvârșire, în timp ce alții rămân în urma ta cu prea mulți ani ca să mai poți să-i numeri. Şi dacă s-ar aduna cele mai luminate spirite într-un minunat brainstorming, fii conștient că toți la un loc n-ar face nici măcar 1% din ce-ai făcut tu. Şi toți la un loc n-ar ajunge să se apropie de talentul tău nici peste 1000 de ani.

Un singur om face mai mult decât restul lumii. Luați ca exemplu Freddie Mercury. Dacă s-ar aduna toți cântăreții din lume, credeți că toți la un loc vor putea vreodată să compună un "The show must go on", versiunea 2.0 ?

Problema cea mare a personajelor devenite peste noapte "mari vedete" este că s-au grăbit să se afirme, dar fără să-l lase pe Dumnezeu să le șlefuiască talentul până la perfecțiune. Singura dovadă a perfecțiunii este acea transformare a omului, treptată, dar evolutivă, cu viteza melcului, ce se produce într-un timp îndelungat, prin multe încercări și eșecuri. Încât ai avea nevoie de mărturii extrem de bogate privind roadele trudei sale statornice pentru a-i da de urmă în firească dinamică a istoriei.

Leadershipul este vocația de a înfrunta zilnic provocarea numită "inovație" din punct de vedere a ceea ce ești dispus să lași în urma ta ca amintire a unei creații care rămâne permanentă, de neuitat.

Principiul diferenței de nivel este strâns legat de capacitatea ta de a-ți depăși limitele autoimpuse (sau impuse de credința altora), așa încât tot ceea ce realizezi să fie direct proporțional cu valoarea pe care tu însuți ți-o atribui și cu felul în care le permiți celorlalți să se raporteze la tine.

Source: https://neculaifantanaru.com/principiul-diferentei-de-nivel.html